KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.7.2017 r.
COM(2017) 390 final

2017/0168 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Rozporządzeniem (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.[1] (dalej zwanym „zmianą kodeksu granicznego Schengen") zmieniono konwencję wykonawczą do układu z Schengen[2], rozporządzenie (WE) nr 562/2006[3] (kodeks graniczny Schengen) oraz rozporządzenie (WE) nr 810/2009[4], a oprócz tego zmieniono między innymi definicję pojęcia „pobytu krótkoterminowego" obywateli państw trzecich w strefie Schengen. Począwszy od dnia 18 października 2013 r. w odniesieniu do obywateli państw trzecich planujących podróż do strefy Schengen na pobyt krótkoterminowy – bez względu na to, czy podlegają oni obowiązkowi wizowemu czy są z niego zwolnieni – maksymalny czas dozwolonego pobytu definiuje się jako „90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu". W odróżnieniu od definicji, która obowiązywała do dnia 18 października 2013 r. (trzy miesiące w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu), nowe pojęcie jest bardziej precyzyjne, ponieważ określa czas pobytu w dniach, a nie w miesiącach. Oprócz tego termin „po dacie pierwszego wjazdu", który budził wiele wątpliwości i pytań, został z tej definicji usunięty.

W drodze zmiany kodeksu granicznego Schengen wprowadzono wszystkie niezbędne zmiany w dorobku prawnym UE dotyczącym wiz i granic, czyli w konwencji wykonawczej do układu z Schengen, kodeksie granicznym Schengen, kodeksie wizowym oraz rozporządzeniu (WE) nr 539/2001[5]. Pojęcie pobytu krótkoterminowego pojawia się też jednak w umowach międzynarodowych zawartych przez Unię Europejską. W umowach w sprawie zniesienia wiz zawartych z Antiguą i Barbudą[6], Bahamami[7], Barbadosem[8], Brazylią[9], Mauritiusem[10], Saint Kitts i Nevis[11] oraz Seszelami[12] wciąż znajdują się odniesienia do poprzedniej definicji czasu pobytu niewymagającego wizy („trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu"[13]).

Dnia 16 lipca 2014 r. Komisja przyjęła zalecenie dotyczące decyzji Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia rokowań w celu zmiany umowy w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych między Unią Europejską a wymienionymi wyżej państwami[14]; Rada przyjęła tę decyzję w dniu 9 października 2014 r.[15]. Celem zmiany było wdrożenie

---

1 Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 1.
2 Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.
3 Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.
4 Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.
5 Dz.U. L 081 z 21.3.2001, s. 1.
6 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 3.
7 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 24.
8 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 10.
9 Z Brazylią Unia zawarła dwie umowy. Jedną dotyczącą posiadaczy paszportów zwykłych (Dz.U. L 255 z 21.9.2012, s. 4) i drugą dotyczącą posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych (Dz.U. L 66 z 12.3.2011, s. 2).
10 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 17.
11 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 38.
12 Dz.U. L 169 z 30.6.2009, s. 31.
13 Zob. artykuły tych umów zatytułowane „Cel" i „Czas pobytu".
14 COM(2014) 468 final.
15 Decyzja Rady w sprawie upoważnienia Komisji do podjęcia rokowań w celu zmiany umów w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych zawartych pomiędzy Unią/Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą, Wspólnotą Bahamów, Barbadosem, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Mauritiusu, Federacją Saint Kitts i Nevis oraz Republiką Seszeli, przyjęta przez Radę w dniu 9 października 2014 r.

w przypadku tych siedmiu państw nowej definicji pobytu krótkoterminowego, określonej w zmianie kodeksu granicznego Schengen. Co więcej, zdefiniowanie „pobytu krótkoterminowego" w umowach w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych w *dniach*, a nie w *miesiącach* jest łatwiejsze do zweryfikowania i obliczenia za pomocą środków elektronicznych lub informatycznych, a zatem jest lepiej dostosowane do wymogów scentralizowanych systemów zarządzania granicami, takich jak proponowany system wjazdu/wyjazdu[16].

Po uzyskaniu upoważnienia Rady Komisja rozpoczęła rokowania w celu zmiany umów w sprawie zniesienia wiz z siedmioma państwami (Antiguą i Barbudą, Bahamami, Barbadosem, Brazylią, Mauritiusem, Saint Kitts i Nevis oraz Seszelami).

Rokowania z Republiką Seszeli zakończyły się parafowaniem umowy zmieniającej w dniu 15 lipca 2016 r. Strony uzgodniły, że zastosują nową definicję „pobytu krótkoterminowego" w całym tekście umowy w sprawie zniesienia wiz między UE a Republiką Seszeli. Nowa umowa wiąże się ponadto ze zmianą kilku szczegółów technicznych (zob. niżej), ale wszystkie takie zmiany są nieistotne z punktu widzenia podróżnych.

Szczególną sytuację Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule umowy.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Umowa wymaga zatwierdzenia przez obie umawiające się strony zgodnie z ich odnośnymi procedurami. Po stronie Unii wymaga to przyjęcia przez Radę decyzji w sprawie podpisania i zawarcia umowy.

Niniejszy wniosek zostaje przedłożony Radzie w celu uzyskania jej upoważnienia do zawarcia umowy zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych.

Umowa zapewnia spójność prawną, a także harmonizację między państwami członkowskimi dzięki stosowaniu w niej nowej definicji pobytu krótkoterminowego przewidzianej w zmianie kodeksu granicznego Schengen, w której przedstawiono jasną wykładnię terminu „pobyt krótkoterminowy".

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z jego art. 218.

Unia nie posiada uprawnień do takiej zmiany umów w sprawie zniesienia wiz, aby były one wiążące dla czterech państw stowarzyszonych w ramach stosowania dorobku Schengen, w tym wspólnej polityki wizowej. W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia i wdrożenia postanowień dotyczących czasu dozwolonego pobytu w strefie Schengen do umowy dołączono wspólną deklarację, zgodnie z którą byłoby pożądane, aby Republika Seszeli z jednej strony oraz Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria z drugiej strony odpowiednio zmieniły wiążące je umowy dwustronne w sprawie zniesienia wiz.

Załączony wniosek stanowi instrument prawny umożliwiający zawarcie umowy. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów po podpisaniu umowy w imieniu Unii przez osobę wyznaczoną przez prezydencję Rady i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) TFUE.

[16] COM(2016)194 final.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jeśli jedną z umawiających się stron umowy międzynarodowej jest Unia Europejska, to jakakolwiek zmiana takiej umowy zgodnie z prawem nie może zostać samodzielnie wdrożona przez państwa członkowskie. Umowa w sprawie zniesienia wiz z Seszelami została zawarta przez Unię Europejską. Niezbędne jest w związku z tym działanie na poziomie Unii.

Oprócz tego zawieranie umów w sprawie zniesienia wiz przez państwa członkowskie wpłynęłoby negatywnie na dorobek prawny UE w dziedzinie wiz (art. 3 ust. 2 TFUE).

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia założonego celu, a mianowicie zmiany obowiązującej umowy w sprawie zniesienia wiz między Unią a Seszelami.

3. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie wiąże się z dodatkowymi obciążeniami dla budżetu UE.

4. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Dnia 9 października 2014 r. Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne, w których upoważniła Komisję do podjęcia rokowań z Republiką Seszeli w celu zmiany umowy pomiędzy stronami w sprawie zniesienia wiz. O postępach w przebiegu rokowań informowano państwa członkowskie w trakcie posiedzeń Grupy Roboczej ds. Wiz.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Wynik rokowań**

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte i że projekt umowy może zostać przyjęty przez Unię.

Ostateczną treść umowy można podsumować następująco:

a. Czas pobytu

Umowa przewiduje, że obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele Republiki Seszeli mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej umawiającej się strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu (zamiast maksymalnie trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu). Nowa definicja ma zastosowanie w całym tekście Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych.

b. Przepisy końcowe – zawieszenie umowy (art. 8 ust. 4)

W art. 8 ust. 4 umowy ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „Z chwilą ustania powodów zawieszenia stosowania niniejszej Umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, niezwłocznie informuje o tym fakcie drugą Umawiającą się Stronę i przywraca stosowanie niniejszej Umowy.”. Przez dodanie do dotychczasowego tekstu słów: „i przywraca stosowanie niniejszej Umowy” w zmienionej umowie sprecyzowano, że

zawieszenie zniesienia wiz zostanie zakończone, jeśli ustaną powody takiego zawieszenia. W tej kwestii powyższa zmiana zapewnia dostosowanie brzmienia umowy w sprawie zniesienia wiz z Republiką Seszeli do wszystkich pozostałych umów w tej sprawie podpisanych przez Unię w latach 2015–2016. W dniu 14 czerwca 2016 r. zasięgnięto opinii Grupy Roboczej ds. Wiz w sprawie tej zmiany i żadne państwo członkowskie nie zgłosiło zastrzeżeń.

c. Zastąpienie słów „Wspólnota" i „wspólnotowy" słowami „Unia" i „unijny"

Od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. jedynie Unia Europejska posiada osobowość prawną. Termin „Wspólnota Europejska" wciąż jednak widnieje w umowach międzynarodowych, które weszły w życie przed Traktatem z Lizbony – jest tak m.in. w przypadku Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych. Umowa zmieniająca przewiduje zatem zastąpienie słów „Wspólnota" i „wspólnotowy" słowami „Unia" i „unijny" w całym tekście umowy.

d. Wspólne deklaracje

Do umowy dołączono dwie wspólne deklaracje:

– w sprawie wykładni 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu oraz

– dotyczącą Islandii, Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

e. Wejście w życie

Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po dniu, w którym ostatnia z umawiających się stron zawiadomi drugą stronę o zakończeniu procedur ratyfikacyjnych. Aby zagwarantować pewność prawa i umożliwić podróżnym jego zrozumienie i przestrzeganie, niezbędny jest wystarczająco długi okres przejściowy. Okres sześciu miesięcy po zakończeniu ratyfikacji umowy umożliwi podróżnym zakończenie pobytów krótkoterminowych obliczanych w całości zgodnie z poprzednią definicją, zanim wejdzie w życie nowa definicja pobytu krótkoterminowego, a wraz z nią – liczony wstecz okres referencyjny wynoszący 180 dni.

Umowa zmieniająca nie ma wpływu na pozostałe postanowienia dotychczasowej Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych, w tym na jej terytorialny zakres stosowania.

6. PODSUMOWANIE

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada zatwierdziła, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, Umowę między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającą Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych.

2017/0168 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego[17],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją z dnia 30 listopada 2009 r. Rada zawarła Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych. Umowa stanowi, że obywatele Unii Europejskiej oraz Seszeli mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej umawiającej się strony „maksymalnie przez okres trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy".

(2) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013[18] wprowadzono przekrojowe zmiany w dorobku prawnym UE dotyczącym wiz i granic oraz zdefiniowano pobyt krótkoterminowy jako okres nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

(3) W umowie między Unią a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych należy uwzględnić tę nową definicję, aby zapewnić pełną harmonizację unijnego systemu pobytu krótkoterminowego.

(4) Komisja prowadziła negocjacje w imieniu Unii w celu zawarcia Umowy z Republiką Seszeli zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych („Umowa").

(5) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2017/[…] Umowa została podpisana.

(6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE[19].

---

17 Zgoda udzielona dnia [...]

18 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), konwencję wykonawczą do układu z Schengen, rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 i (WE) nr 539/2001 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 i (WE) nr 810/2009 (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 1).

19 Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

(7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE[20]. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(8) Należy zatwierdzić Umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii, Umowę między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającą Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych („Umowa").

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 2 Umowy[21].

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[20] Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

[21] Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.